

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alkotmánybíróság előtti ügyszám: IV/2032-1/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 0 3 2 - 2 / 2022	
Érkezett: 2022 OKT 19.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 8 db	

Az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2032-1/2022. számú felhívására figyelemmel a 2022. augusztus 29. napján kelt alkotmányjogi panasszal egységes szerkezetbe foglalt alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Határozott kérelem az Abtv. 52. § (1) bekezdés és (1b) bekezdése alapján:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 101.K.701.183/2021/21. számú ítélete, továbbá ezen első fokú ítéletet hatályában fenntartó Kúria Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és **az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően ezen 101.K.701.183/2021/21. számú ítéletet és Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítéletet semmisítse meg.**

(Fentiekkel eleget teszünk a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2032-1/2022. számú hiánypótlási felhívásában rögzített felhívásnak, és kifejezett kérelmet terjesztettünk elő a bírói döntés(ek) megsemmisítésére.)

Az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdés d) pontja az alábbiakat tartalmazza:

„24. cikk (2) Az Alkotmánybíróság

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;”

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„**Abtv. 27. § (1)** Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 43. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„**Abtv. 43. § (1)** Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.”

(Fentiekkel eleget teszünk a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2032-1/2022. számú hiánypótlási felhívásában rögzített felhívásnak, és megjelöljük az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi és törvényi rendelkezéseket.)

Kérem továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az **ügyben szíveskedjenek soron kívül eljárni, ugyanis** a Kúria precedensértékű döntését követően teljesen nyilvánvaló, hogy a magyar és az uniós jog sérelmét okozó hatósági és bírósági eljárások rendkívül széleskörűvé válhatnak Magyarországon, azaz **mind a magyar, mind az uniós jogot sértő joggyakorlat a teljes magyar jogrendszeren szétterülhet.**

Ugyanakkor a kérelmező az uniós jogszabályok magyar tagállami megsértése okán az EUMSZ 258. cikke¹ szerinti kötelezettségszegési eljárás megindítására vonatkozó bejelentést kíván tenni az Európai Bizottsághoz, továbbá az EUMSZ 227. cikke (az EK Sz. korábbi 194. cikke) szerinti petíciót kíván előterjeszteni az Európai Parlament Petíciós Bizottságához az uniós jog érvényre juttatása érdekében, amelyet nyilvánvalóan okafogyottá tesz, amennyiben a sérelmezett döntések az Alkotmánybíróság által megsemmisítésre kerülnek.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Jelen alkotmányjogi panasszal az alábbi ítéleteket támadom:

- i. Első fokon eljáró bíróság és ügyszáma: a Szegedi Törvényszék 101.K.701.183/2021/21. számú ítélete, és
- ii. a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítélete.

(Fentiekkel eleget teszünk az Alkotmánybíróság IV/2032-1/2022. számú hiánypótlási felhívásában rögzített felhívásnak, és egyértelműen megjelöljük a vizsgálandó bírói döntéseket)

Mindenekelőtt szükséges előre bocsátani, hogy jelen alkotmányjogi panaszban bizonyításra került, hogy **társaságunk az ingatlan tulajdonát olyan törvénysértő eljárás folytán veszítette el, amely törvénysértő eljárás az Alaptörvényt sérti.**

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indoklásból egyértelműen feltárul, hogy, idézem a jogalkotói indoklás jelen ügyben releváns részeit:” **tulajdon elvonására csak törvényben meghatározott módon kerülhet sor. Mivel társaságunk tulajdonának elvonására nem törvényben meghatározott módon, hanem törvényellenesen került sor, ezért a támadott ítéletek sértik társaságunknak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való alapjogát.**

A jelen alkotmányjogi panaszban bizonyításra kerül, hogy az ítéletek szerint a személyazonosság törvényes módon történő igazolása nélkül lehet Magyarországon ingatlan tulajdont szerezni.

¹ A tagállami bíróságok uniós jogot sértő eljárása miatt lehetőség van kötelezettségszegési eljárást indítani magával a tagállammal szemben {L: C-129/00. sz. ügy, a C-154/08. számú ügy és a C-416/17. sz. ügy}.

Tényállás és pertörténet:

A Békés Megyei Kormányhivatal 2021. július 20. napján eredményes árverést folytatott a társaságunk tulajdonában álló, [REDACTED] ingatlanára, amelyről a Kormányhivatal kiállította [REDACTED] számú árverési jegyzőkönyvet {1. számú melléklet}, amely 1-es és 2-es sorszám alatt tartalmazza a közigazgatási határozatokat is.

Társaságunk többek között észlelte, hogy a [REDACTED] számú árverési jegyzőkönyv - habár tartalmazza az árverező személyi adatait - **nem tartalmazza** a személyazonosság megállapítására irányuló eljárási cselekmény lefolytatásának rögzítését, illetve azt, **hogy a Kormányhivatal milyen személyazonosság megállapítására alkalmas okmányok alapján rögzítette az árverező személyi adatait.**

Erre is figyelemmel került sor a Békés Megyei Kormányhivatal [REDACTED] számú árverési jegyzőkönyve, és az abban foglalt 1-es és 2-es számú közigazgatási határozatok megtámadására a Szegedi Törvényszék előtt.

A kereseti kérelmemet többek között arra alapítottam, hogy a 2021. július 20. napján kelt [REDACTED] számú ingatlanárverési jegyzőkönyv szerint a Békés Megyei Kormányhivatal Békéscsabai Járási Hivatala Agrárügyi Főosztály Földművelésügyi Osztálya az árverés során, azt megelőzően **nem ellenőrizte az árverező természetes személy személyazonosságát a személyazonosság megállapítására alkalmas okmányok valamelyikével,** mivel ilyen eljárási cselekmény rögzítése nem történt, így ez teljes egészében hiányzott a [REDACTED] számú ingatlanárverési jegyzőkönyvből.

Ezzel kapcsolatban az alperes 2021. szeptember 20. napján kelt védirata 3. oldalának 7. bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„Téves tehát a felperes azon jogi következtetése, hogy az alperes által lefolytatott árverés az Ákr. szerinti végrehajtási eljárás, és így annak során a Vht. szabályait, közte a Vht. 5. § (4) bekezdését kellene alkalmazni. **Az alperes a felperes jogi érvelésétől eltérően nem volt köteles az árverési jegyzőkönyvbe foglalni a személyazonosság megállapítására irányuló eljárási cselekményt és annak eredményét.**”

A 2021. július 20. napján kelt [REDACTED] számú ingatlanárverési jegyzőkönyvhöz tételesen és kizárólag 3 db dokumentum került csatolásra, amelyet a jegyzőkönyv 2. oldalának táblázatos része rögzít, ezek név szerint: igazolás {2.sz. melléklet}, nyilatkozat {3.sz. melléklet} és az 572.354-2/2021. számú hatósági bizonyítvány {4.sz. melléklet}. Tehát a személyazonosításra alkalmas okmány **nem szerepel a jegyzőkönyvi tételes felsorolásban,** azaz az árverési jegyzőkönyv nem tartalmazza azt, hogy a személyazonosság megállapítására milyen személyazonosság megállapításra alkalmas okmányokkal került sor.

A Szegedi Törvényszék törvénysértő eljárását - a személyazonosság megállapítására nem alkalmas iratok elfogadhatóságára vonatkozóan - a 101.K.701.183/2021/21. számú ítélete [27] pontja bizonyítja, melynek utolsó mondata az alábbiakat tartalmazza:

„Az árverési jegyzőkönyvhöz mellékelte hatósági bizonyítványban és a nyilatkozatban is szerepelnek az [árverési vevő] adatai, ebből megállapítható, hogy az alperes a II. r. alperesi

érdekelt Kormányrendelet 11. § (1) bekezdés h) pontjában foglalt adatait helytállóan állapította meg.”

Ez azért komoly bírósági tévedés mivel ezen iratok nem alkalmasak a személyazonosság megállapítására. A hatósági bizonyítványban rögzített, árvevőre vonatkozó személyi adatokra való hivatkozása a bíróságnak alapvetően téves, hiszen a hatósági bizonyítvány 2. oldala legalján látható, hogy a hatósági bizonyítvány kiállítása az árvevő részére jogi képviselő eljárása útján történt, ezért márcsak ezen tény ismeretében sem lehet hivatkozni a hatósági bizonyítványra az árvevő személyazonosságának megállapítása érdekében.

A Törvényszék súlyosan téves álláspontját osztja a - 2021. december 08. napján kelt felülvizsgálati kérelmünket elbíráló - Kúria Kfv.IV.38.194/2021/8. számú **PRECEDENSKÉPES** határozata is, amely [32] pontja utolsó mondata az alábbiakat tartalmazza:

„A Kormányrendelet {L:191/2014. (VII. 31.)} nem írja elő, hogy az árvevők adatairól miként kell a mezőgazdasági igazgatási szervnek meggyőződnie.”

Ez azért komoly tévedés, mivel az ingatlan árverés során nemcsak a Kormányrendelet szabályainak, hanem több egyéb más törvény rendelkezéseinek is meg kell felelni, amely vonatkozik ezen árverésre is. **{Pl. a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény, továbbá a pénzmosás elleni jogszabályok}.**

Fenti idézetek alapján megállapítható, hogy mind az eljáró Kormányhivatal, mind a Szegedi Törvényszék, mind pedig a Kúria eljáró tanácsa megfelelőnek tartja, amennyiben az árverésen részt vevő **árvevő természetes személy nem a személyazonosság megállapítására alkalmas iratokat használ az árverés során, amely álláspont sérti a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (Nytv.) 29. § (12) bekezdését, továbbá a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény (Pmt.) 3. § 32. pontját, ezen törvényhelyek szerint ugyanis a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány a személyazonosító igazolvány, az útlevél, valamint a kártya formátumú vezetői engedély. A jelen esetben pedig alkalmazandó ezen törvény, mivel vételár fizetés történik!**

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (Nytv.) pedig szintén az alábbiakat tartalmazza:

„Nytv. 29. § (12) **A polgár a személyazonosságát a személyazonosító igazolványon túl az érvényes útlevéllel vagy kártyaformátumú vezetői engedéllyel igazolhatja.**”

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény 3. § 32. pontja az alábbi **definíciót** tartalmazza:

„**32. személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány: személyazonosító igazolvány, útlevél, valamint kártya formátumú vezetői engedély;**”
Tehát megállapítható, hogy mindkettő jogszabály ugyanakként szabályozza azon iratok körét, amelyekkel a személyazonosságot hitelt érdemlően lehet igazolni.

A fentiekből megállapítható, hogy a bíróságok az ügylet során kötelezően alkalmazandó, a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvényt (Nytv.), továbbá a Pmt. személyazonosság megállapítására irányadó **törvényi definícióját**

teljesen figyelmen kívül hagyták, mivel az árverező személyazonosságának megállapítására a személyazonosság megállapítására a törvények szerint alkalmas okmányokkal nem került sor.

A fentiekén túlmenően álláspontunkat alátámasztja, hogy 2021. szeptember 22. napján még maga az elsőfokon eljáró Szegedi Törvényszék **sem tartotta elégségesnek** az alperes által a periratokhoz csatolt dokumentumok - tehát a hatósági bizonyítvány és a nyilatkozat - alapján történő árverező személyazonosságának megállapíthatóságát, ezért a 8. számú végzésében egyébként jogellenesen - **az alperesi kormányhivatal korábbi jogszabályba ütköző árverési eljárási cselekménye hiánypótlással történő későbbi legitimálása érdekében** felhívta a II. rendű érdekeltet a személyazonossága megállapítására alkalmas iratai **utólagos csatolására.**

A Szegedi Törvényszék 101.K.701.183/2021/8. számú végzése az alábbiakat tartalmazza:

„A bíróság felhívja továbbá a II. r. érdekeltet [REDACTED], e végzés kézbesítésétől számított *15 napon belül* csatolja a személyazonosító igazolványának és a lakcímet igazoló hatósági igazolványának másolatát.”

{Csak megjegyezzük, hogy a Törvényszék ezen rendelkezésével a II. rendű érdekelt Infotv. 3. § 3. pontja szerinti különleges adatára (arc fotójára) vonatkozó adatvédelmi incidenst okozott}

Ezen felhívás azért is képtelenség, mivel a személyazonosságot kizárólag az árverés során a Kormányhivatal előtt kell és lehet igazolni a személyazonosság megállapítására szolgáló – fentebb már korábban részletezett, Nytv-ben és a Pmt-ben rögzített - iratokkal, (hiszen enélkül a természetes személy nem is vehetne részt az árverésen), nem pedig a későbbiekben egy bírósági eljárásban.

Azon intézkedésével, miszerint a Törvényszék felhívta a II. rendű érdekeltet a személyazonosság megállapítására alkalmas iratai csatolására, valójában a Törvényszék is elismerte, hogy az árverésen ez nem történt meg! A személyazonosság megállapítására alkalmas igazolvány bírósági eljárásban történő utólagos csatoltatása annak bizonyítottságát jelenti, miszerint a Kormányhivatal az árverés során nem végezte el az amúgy kötelező és a jogszabályoknak is megfelelő ellenőrzést az árverező személyazonosságára vonatkozóan!

Mindezen jogszabálysértő helyzet ellenére az elsőfokon eljáró Szegedi Törvényszék 101.K.701.183/2021/21. számú ítéletével társaságunk megalapozott keresetét elutasította, ezért társaságunk a jogszabályba ütköző ítélet ellen 2021. december 08. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő.

Felülvizsgálati kérelmünket a Kúria a 2022. június 07. napján kelt Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítéletével elutasította.

Felperes az eljárás során mindvégig állította, hogy, idézem: **nincs olyan jogi lehetőség, miszerint személyi okmányok** (személyi igazolvány, útlevél, kártya formátumú jogosítvány) **felhasználása nélkül Magyarországon bárki, bármilyen jogcímen hatósági árverésen ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmasan ingatlant szerezhetne².**

² Társaságunk 2021. október 25. napján kelt észrevétele 4. oldalának 4. bekezdése utolsó mondata.

Ezzel szemben tényként állapítható meg, hogy mind a Szegedi Törvényszék, mind pedig a Kúria ítéletében homályban maradt, hogy a bíróságok szerint a Kormányhivatal milyen személyazonosság megállapítására alkalmas okmányokkal állapította meg hitelt érdemlően az árverező személyazonosságát, amit egyébként kizárólag az Nytv-ben és a Pmt-ben rögzített, már többször hivatkozott igazolványok alapján tehetett volna meg.

Ezzel kapcsolatban mind a Szegedi Törvényszék mind pedig a Kúria ítéletében téves következtetést rögzít.

A Kúria Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítélete [14] pontja a Szegedi Törvényszék ítélete kapcsán az alábbiakat tartalmazza:

„Az árverési jegyzőkönyvhöz mellékelt hatósági bizonyítványból és a nyilatkozatból megállapítható, hogy az alperes a II. r. alperesi érdekelt Kormányrendelet 11. § (1) bekezdés h) pontjában foglalt adatait helytállóan állapította meg.”

A 191/2014. (VII. 31.) Korm. rendelet az alábbiakat tartalmazza:

„**11. § (1)** A kikiáltó az árverésről jegyzőkönyvet (a továbbiakban: árverési jegyzőkönyv) vesz fel, amely magában foglaltan tartalmazza az árverésen hozott döntéseket, továbbá tartalmazza: h) az árverési vevő nevét, állampolgárságát, természetes személyazonosító adatait, lakcímét, ha a vétel elővásárlási jogon alapul az elővásárlási jogosultság mely törvényen és az ott meghatározott sorrend mely ranghelyén áll fenn.”

Majd a Kúria Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítélete indoklási részében a [32] pont az alábbiakat tartalmazza:

„Az árverési jegyzőkönyvből kitűnik, hogy az árverező II. rendű alperesi érdekelt azonosítása megtörtént, **a jegyzőkönyvben szereplő adatok megegyeznek a II. rendű alperes iratainak adataival, vagyis azokat az alperes helyesen rögzítette. A Kormányrendelet nem írja elő, hogy az árverezők adatairól miként kell a mezőgazdasági igazgatási szervnek meggyőződnie.**”

Itt újólaj előjön az a súlyos bírósági tévedéssorozat, miszerint nem az ügylet során alkalmazandó összes jogszabályt vizsgálták.

Megállapítható ugyanis, hogy ha a Kormányrendelet nem is, de az Nytv., továbbá a pénzmósás elleni törvény, illetve egyéb jogszabályok tételesen felsorolják azokat az iratokat, amelyekből az árverezők adatairól a mezőgazdasági igazgatási szervnek meg kell győződnie.

A jelen esetben ugyanis ingatlan tulajdonjogának pénzzel történő megvásárlásáról van szó, tehát nyilvánvaló, hogy nem kizárólag a Kormányrendelet tételes szabályai vonatkoznak az ügylet során a mezőgazdasági szakigazgatási szervre, amelynek ezen egyéb jogszabályok, pl. az Nytv. és a Pmt. rendelkezéseivel – mint állami szerveknek kiemelt módon tisztában kell lenniük.

Tehát az eljáró bíróságok maguk is rögzítik, hogy az árverező személyazonosságának megállapítására az árverés során nem a törvények által előírt személyazonosság igazolására alkalmas okmányok valamelyikével került sor, ennek ellenére elutasították társaságunk keresetét.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A fenti pertörténet alapján megállapítható, hogy társaságunk a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Társaságunk nyilatkozik továbbá, hogy az ügyben perújítás sincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítéletét társaságunk jogi képviselője 2022. július 01. napján vette át, tehát a jelen panasz betérjesztése a rendelkezésre álló 60 napos határidőn belül történt meg 2022. augusztus 29. napján.

A Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2032-1/2022. számú hiánypótlási felhívását társaságunk 2022. szeptember 21. napján vette át, így e kiegészített, egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panasz a 30 napos határidőn belül kerül betérjesztésre.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Jelen alkotmányjogi panasszal támadott Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ügyben társaságunk volt a felperes, ezért az érintettsége egyértelműen fennáll.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

ea) Egyrészt az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, ugyanis amennyiben a bíróságok ténylegesen alkalmazták volna a tényállás alapján és az Alaptörvény R. cikke (2) bekezdése alapján kötelezően, és az Alaptörvény 28. cikke szerint alkalmazandó jogszabályokat, abban az esetben nem kerülhetett volna sor társaságunk kereseti kérelmének és felülvizsgálati kérelmének elutasítására. Ehelyett azonban a bíróságok nem alkalmazták a kötelezően alkalmazandó jogszabályokat, így sértve társaságunknak többek között a hatékony bírósági védelemhez és a jogorvoslatihoz való jogát, ugyanis a perben a bíróságok teljes mértékben figyelmen kívül hagyták - az alább részletesen felsorolt - a tényállás alapján hivatalból alkalmazandó,

i. a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (Nytv.) § (12) bekezdése rendelkezését, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Nytv. 29. § (12) **A polgár a személyazonosságát a személyazonosító igazolványon túl az érvényes útlevelemmel vagy kártyaformátumú vezetői engedéllyel igazolhatja.**”

ii. továbbá a perben eljáró bíróságok megsértették – az eljárásukra hivatalból alkalmazandó - a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény (Pmt.) 3. § 32. pontja, és a 6. § (1) bekezdés b) pontja, továbbá a 7. § (2) bekezdés ag) pontja, és a 7. § (3) bekezdés aa) pontja, és a 7. § (8) bekezdés a) pontja rendelkezéseit, amelyek az alábbiakat tartalmazzák:

„**3. § 32. személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány: személyazonosító igazolvány, útlevelem, valamint kártya formátumú vezetői engedély;**”

„**3. Ügyfél-átvilágítási kötelezettség**

Pmt. 6. § (1) A szolgáltató az ügyfél-átvilágítást köteles alkalmazni

b) a négymillió-ötszázezer forintot elérő vagy meghaladó összegű ügyleti megbízás teljesítésekor;

Pmt. 7. § (2) A szolgáltató az azonosítás során az alábbi adatokat köteles rögzíteni:

a) természetes személy

ag) azonosító okmányának típusát és számát;

Pmt. 7. § (3) A szolgáltató a személyazonosság igazoló ellenőrzése érdekében az alábbi okiratok bemutatását köteles megkövetelni, vagy jogosult közhiteles nyilvántartásból adatlekérdezést végezni:

a) természetes személy

aa) magyar állampolgár esetében a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványát és lakcímet igazoló hatósági igazolványát, ez utóbbit abban az esetben, ha lakóhelye vagy tartózkodási helye Magyarországon található.

Pmt. 7. § (8) A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzése és megakadályozása, az e törvényben meghatározott kötelezettségek megfelelő teljesítése, az ügyfél-átvilágítási kötelezettség teljes körű végrehajtása, valamint a felügyeleti tevékenység hatékony ellátása céljából a szolgáltató a személyazonosság igazoló ellenőrzése érdekében

a) a b) pontban meghatározott eset kivételével, a (2) bekezdésben meghatározott adatokat tartalmazó, a (3) bekezdés alapján bemutatott okiratról – ideértve az okiratban feltüntetett valamennyi személyes adatot –, a lakcímet igazoló hatósági igazolvány személyi azonosítót igazoló oldala kivételével másolatot készít.”

A **tényállás alapján megállapítható,** hogy a perbeli árverés során egy 32.100.000,- Ft becsértékű ingatlan került árverésre, amely ingatlan végül **16.050.000,- Ft áron** került elárverezésre. Tehát az árverési összeg nagysága folytán **a tényállás alapján az eljáró Kormányhivatal és a bíróságok hivatalból lettek volna kötelesek alkalmazni a pénzmosás elleni jogszabályokat,** illetve a 2017. évi LIII. törvény (Pmt.) törvény rendelkezéseit.

- iii. továbbá a perben eljáró bíróságok megsértették – az eljárásukra hivatalból³ alkalmazandó pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv 13. cikk (1) bekezdés a) pontját, továbbá a 14. cikk (1) bekezdését, továbbá a 14. cikk (4) bekezdését, amelyek az alábbiakat tartalmazzák:

„13. cikk (1) Az ügyfél-átvilágítási intézkedések a következőket foglalják magukban:

„a) **az ügyfél azonosítása** és kilétének ellenőrzése megbízható és független forrásból – ideértve, amennyiben rendelkezésre állnak, a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*4) meghatározott elektronikus azonosító eszközöket, releváns bizalmi szolgáltatásokat vagy **az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott** egyéb biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási

³ A Kúria Pfv.22.112/2012/13. számú ítélete az alábbiakat tartalmazza:

„E perben eldöntendő kérdéstől független, ám igaz állítása a felperesnek, hogy **az uniós jogot hivatalból kell alkalmazni.**”

eljárásokat is – származó **dokumentumok**, adatok vagy információk **alapján**,” {Az Nytv. 29. § (12) bekezdése és a Pmt. 3. § 32. pontja alapján ezek a dokumentumok, azaz a **személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolvány: személyazonosító igazolvány, útlevél, valamint kártya formátumú vezetői engedély.**}

„14. cikk (1) **A tagállamok előírják, hogy az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétét igazoló ellenőrzésnek az üzleti kapcsolat létesítése vagy az ügylet végrehajtása előtt kell megtörténnie.**”

„14. cikk (4) **A tagállamok előírják, hogy olyan esetekben, amikor a kötelezett szolgáltató nem tud megfelelni valamely ügyfél esetében a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírásoknak, akkor nem hajthat végre az ügyfél megbízása alapján bankszámlán keresztül műveleteket, nem létesíthet vele üzleti kapcsolatot, nem hajthatja végre az ügyletet, és meg kell, hogy szüntesse az üzleti kapcsolatot, továbbá mérlegelnie kell, hogy az ügyféllel kapcsolatban a 33. cikknek megfelelően gyanús ügyletről bejelentést készít a pénzügyi információs egység részére.”**

- iv. végül a perben eljáró bíróságok megsértették – az eljárásukra hivatalból alkalmazandó - a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 2. § (1) - (2) - (3) bekezdését is.

Fentiek rögzítését követően a bíróságok eljárására vonatkozó, az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire kell utalni:

„R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni.”

Fontosnak tartjuk rögzíteni, hogy társaságunk e kettő fenti Alaptörvényi rendelkezésre nem alapít alkotmányjogi panaszt, hanem ezen alaptörvényi helyekre csak a bíróságok feladatait szemléltető utalás történik.

Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése egyértelműen rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a jogszabályok mindenkire, tehát a perben eljáró bíróságokra is kötelezőek.

Az Alaptörvény 28. cikke egyértelműen rendelkezik arról, hogy a bíróságoknak a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük.

A fenti kettő alaptörvényi rendelkezés együttes értelmezéséből az következik, hogy a bíróságok csak akkor tudnak eleget tenni az Alaptörvény 28. cikkében foglalt azon kötelezettségüknek, miszerint a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezzék, amennyiben a bíróságok az előttük folyó eljárásokban – eleget téve az R) cikk (2) bekezdésének - a hatályos magyar jogszabályi rendelkezéseket eljárásukra nézve kötelezőnek, betartandónak és alkalmazandónak fogadják el, és kizárólag a jogszabályok alkalmazásával folytatják le a bíróság

előtti eljárást, ellenkező esetben sérülhet a peres félnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való joga.

Társaságunk ezen álláspontja az Alkotmánybíróság azon 20/2017. (VII.18.) számú AB határozat indoklásán alapszik, amely AB határozat az adott polgári peres ügyben született döntést megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozata [23] pontja az alábbiakat tartalmazza:

„[23] A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka **a törvényeknek aló alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia.** Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. **A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.**

Társaságunk jelen alkotmányjogi panasz tényállás és pertörténet részében feltárta, **hogyan a bíróságok nem alkalmazták a tényállás alapján hivatalból alkalmazandó irányadó jogot, amely így társaságunk esetében – figyelembe véve a 20/2017. (VII. 18.) AB határozat fentebbi részét - a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét jelentette.** Továbbá jelen alkotmányjogi panasz 2)ba) pontjában bizonyításra kerül, hogy a társaságunkat egy többszörösen törvénysértő eljárás és egyben **Alaptörvényt sértő eljárás eredményeképpen fosztották meg ingatlan tulajdonától, amely eljárás így sérti társaságunknak a XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogát.**

A Tisztelt Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozata [23] pontja idézésével is **alátámasztjuk az Alaptörvény - társaságunk által felhívott - bíróságok által megsértett rendelkezése és a sérelmezett döntés alkotmányjogilag értékelhető kapcsolatát,** ezzel eleget téve a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2032-1/2022. számú hiánypótlási felhívása 2. oldalának 1. bekezdésében rögzített, alább idézett részének:

„...illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III.22.) AB végzés, Indoklás [11], 34/2014. (IX.14.) AB határozat, Indoklás [212]}.”

eb) Másrészt pedig társaságunk alkotmányjogi panaszja alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést fogalmaz meg azzal, hogy feltárja, hogy valaki tulajdonjogát egy törvénysértő, és az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való alapjogot sértő eljárás – miszerint Magyarországon a személyazonosság megállapítására alkalmas okmányok nélkül lehet hatósági árverésen ingatlan tulajdont szerezni - eredményeképpen el lehet venni, amely Alaptörvényt sértő eljárások a Kúria döntését követően igen széleskörűvé válhatnak.

Továbbmenve, társaságunk alkotmányjogi panaszja alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést fogalmaz meg azzal is, hogy a panaszban – szintén utalva a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatra is – feltárt azon probléma, miszerint ha a bíróságok bármely ok miatt nem alkalmazzák az ügyben irányadó hatályos jogot, úgy az a bírósági eljárás és döntés önkényes, nem lehet tisztességes, amely így sérti az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésében rögzült tisztességes eljáráshoz való jogot. Azon probléma felvetéssel, miszerint a Kúria precedens

értékű ítéletét követően az alapjogot sértő eljárások rendkívül széleskörűvé válhatnak Magyarországon, és az alapjogot sértő joggyakorlat a teljes magyar jogrendszeren rövid időn belül szétterülhet, egyértelműen alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése történik. Szintén alátámasztja az alapvető alkotmányjogi kérdés fennálltát az is, hogy a magyar és uniós jogszabályi előírásokat figyelmen kívül hagyó és a Kúria döntését követően a teljes jogrendszeren szétterülő bírói gyakorlat – miszerint Magyarországon a személyazonosság megállapítására alkalmas okmányok nélkül lehet hatósági árverésen ingatlan tulajdont szerezni - okán sérülhet a jogbiztonság és a jogállamiság.

A Kúria precedensértékű ítéletét kísérő kockázatként értékelendő, hogy a későbbi eljárásokban a jelen alkotmányjogi panasszal támadott precedens értékű ítéletre hivatkozással ítélezhetnek a bírák, azaz a későbbi ítéletek is ugyanolyan alapjog-sérelmet fognak okozni a peres félnek, mint ahogyan történt társaságunk perében is. A később eljáró bíróságok a Kfv.IV.38.194/2021/8. számú precedensértékű ítélet alapján történő ítélezése alapjaiban sérteni fogja a jogbiztonságot és a hatékony bírósági jogvédelemre vonatkozó jogot, továbbá a jogorvoslathoz való jogot, továbbá sérteni fogja „a fegyverek egyenlőségének” elvét is, épp úgy, mint ahogyan jelen ügyben történt. Tehát egy ezt követően indult adott ügyben irányadó jogszabályi előírásokra való hivatkozás nélkül, pusztán a Kúria Kfv.IV.38.194/2021/8. precedensértékű ítéletére hivatkozással nem lehet megalapozott és a tisztességes eljáráshoz való jognak, azaz az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésének megfelelő ítéletet hozni.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

(Ezen fejezetben eleget teszünk a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2032-1/2022. számú hiánypótlási felhívásában rögzített felhívásnak, és megjelöljük az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá részletekbe menően indokoljuk, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, valamint részletekbe menően indokoljuk, hogy a támadott bírói döntések társaságunk Alaptörvény XIII. cikke (1) bekezdésében és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogait mennyiben és miért sértik)

„XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.”

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

(Fentiekkel eleget teszünk a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2032-1/2022. számú hiánypótlási felhívásában rögzített felhívásnak, és megjelöltük az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit).

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

ba) Mivel társaságunk a bíróságok – alábbi bb) és bc) pontban részletezett – törvénysértő és alapjogot is sértő eljárása miatt veszítette el ingatlan tulajdonát, ezért sérült társaságunknak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való joga.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„(1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.”

Az Alaptörvény tulajdonhoz való jog jogalkotói indoklása az alábbiakat tartalmazza:

„Garanciális elemként rögzíti a Javaslat, hogy tulajdon elvonására, kisajátítására csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett kerülhet sor.”

A fentiekben bizonyításra került, hogy társaságunk az ingatlan tulajdonát olyan törvénysértő eljárás folytán veszítette el, amely törvénysértő eljárás egyben - az alábbi bb) és bc) pontokban bizonyítottan - **Alaptörvényt sértő eljárásnak is minősül.**

Az Alaptörvényhez fűzött jogalkotói indoklásból egyértelműen feltárul, hogy, idézem a jogalkotói indoklás jelen ügyben releváns részeit:” **tulajdon elvonására csak törvényben meghatározott módon kerülhet sor.**

A jogalkotói indoklás ezen értelméből következik, hogy tulajdon elvonására kizárólag törvényben meghatározott módon kerülhet sor. Márpedig jelen alkotmányjogi panaszindítvány alábbi bb) és bc) pontjaiban feltárásra került, hogy **társaságunk ingatlan tulajdonának elvonására** nemcsak egy többszörösen törvénysértő, hanem egy Alaptörvényt sértő hatósági és bírósági eljárás eredményeképpen, azaz **nem törvényben meghatározott módon került sor.** Mivel társaságunk tulajdonának elvonására a hatóság és a bíróságok törvénysértő és Alaptörvényt is sértő eljárása eredményeképpen, azaz **nem törvényben meghatározott módon került sor,** mivel nem történt meg az árverési vevő szabályszerű azonosítása, ezért a támadott ítéletek sértik társaságunknak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogát is.

bb) Jelen alkotmányjogi panasz 1.a) pontjában rögzített tényállás és pertörténet részben feltárásra került, hogy a bíróságok a felperes ██████████ hátrányára úgy döntöttek az ügyben, hogy **indoklás nélkül teljes mértékben figyelmen kívül hagyták az ügyben lényegesnek minősülő kérdésre vonatkozóan** a jelen alkotmányjogi panasz 1.e) pontjában rögzített, a tényállás alapján hivatalból alkalmazandó magyar és uniós jogszabályokat. **A jogszabályok figyelmen kívül hagyásával történő ítélezés sérti a hatékony bírósági jogvédelemre vonatkozó jogot, továbbá a jogorvoslathoz való jogot,** így a jogszabályok adta rendelkezések figyelmen kívül hagyásával, illetve az ügyben irányadó jogszabályi előírásokkal szembenő ítélezés egyértelműen sérti felperes tisztességes eljáráshoz való jogát.

Tovább menve: **Álláspontunk szerint a hatékony jogorvoslathoz való jog intézményével ellentétes az olyan bírósági eljárás, amelyben maga a bíróság nem szerez érvényt az alkalmazandó jogszabályoknak.** Egyszerűbben fogalmazva: mit ér a bírósági jogorvoslathoz való jog, ha maguk a bíróságok nem alkalmazzák az alkalmazandó jogszabályokat.

Álláspontunk szerint ugyanis **a jogorvoslathoz való jog tartalmában azt jelenti, hogy a peres fél annak érdekében fordulhat bírósághoz, hogy a jogszabályokban foglalt anyagi és eljárási jogainak érvényt szerezzen a bíróság előtti eljárásban, azaz a jogorvoslathoz való alapjog ténylegesen és kizárólagosan a hatályos és alkalmazandó anyagi jogi és eljárási jogi jogszabályi előírások keretén belüli, azaz az alkalmazandó anyagi jogi és eljárási jogi jogszabályi előírásoknak megfelelő döntéssel juthat érvényre.** Amennyiben maguk a

bírósgok nem alkalmazzák az eljárásukban az irányadó és alkalmazandó jogot, abban az esetben nyilvánvalóan nem kerülhet sor jogorvoslatra sem, hatékony jogorvoslatra meg végképp nem.

bc) Továbbá jelen alkotmányjogi panaszban feltárásra került, hogy a Szegedi Törvényszék, majd a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság eljárása során teljes mértékben (amely a felperes [REDACTED] jelentős hátrányára történt) figyelmen kívül hagyta a Kp. 2. § (1) – (2) – (3) bekezdésében rögzített, a bíróság eljárására nézve kötelezően követendő „eljárási igazságosságra” vonatkozó szabályozást, ugyanis a Szegedi Törvényszék a II. rendű érdekelt személyazonosság megállapítására alkalmas iratainak periratokhoz csatoltatásának elrendelése intézkedése a Kp. 2. § (1) - (2) - (3) bekezdésének a felperes [REDACTED] hátrányára történő súlyos megsértését jelenti. {A fentiekben rögzítésre került, hogy az ügyben az árverés során az árverező személyazonosságának megállapítása, illetve a személyazonosság megállapítására alkalmas iratokkal történő személyazonosság megállapítása az ügy lényeges kérdése volt}.

„Kp. 2. § [A bíróság feladata]

(1) A bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson.

(2) A bíróság a közigazgatási jogvitát tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el.

(3) A bíróság a perkoncentráció és az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel hozzájárul ahhoz, hogy a felek és más perbeli személyek eljárási jogait gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék.”

A Törvényszék saját maga által kitalált és a peres felek indítványa nélkül elrendelt bizonyítási eljárás ténye azt is jelenti egyben, hogy a Törvényszék a per során nemcsak a Kp. 2. § (1) – (2) – (3) bekezdésében rögzített, eljárási igazságosság követelményét hagyta figyelmen kívül, hanem eljárása sérti a „fegyverek egyenlőségének” elvét is. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog alapján a „fegyverek egyenlőségének” elvét alkalmazhatónak találta minden bírósági eljárás tekintetében, így polgári perek esetében is. (L:15/2002. (III. 29.) AB határozat)

A „fegyveregyenlőség” követelménye a felek közötti „méltányos egyensúly”, azaz a felek esélyegyenlősége biztosítására kötelezi a bíróságokat. Márpedig egyértelműen és nyilvánvalóan sérti a fegyverek egyenlősége elvét az a bírósági eljárás, amikor is az alperes Kormányhivatal törvénysértő eljárásának utólagos legitimálása érdekében – megkísérlendő a korrigálhatatlan hatósági eljárás korrigálását - a bíróság talál ki bizonyítást, majd ezen bíróság által kitalált bizonyítás eredményét elfogadva utasítja el a felperes, jelen esetben a [REDACTED] keresetét.

Márpedig amennyiben a Bíróság a hatóság által lefolytatott árverési eljárás utólagos, a hatósági eljárást követően, annak legitimálása érdekében utólagosan rendel el bizonyítást, úgy abban az esetben a bíróság nem biztosítja az eljárásban „a méltányos egyensúlyt”, tehát a felek esélyegyenlőségét, azaz ezzel sértve a tisztességes eljárás keretén belüli „fegyverek egyenlőségének” elvét. Ezzel pedig a bíróság megvalósította társaságunknak az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését is.

Jelen ügyben ténylegesen az történt, hogy a **Szegedi Törvényszék - az eljárási igazságosság követelményét feladva - a saját maga által kitalált és elrendelt bizonyítási eljárás** (a II. rendű érdekelt személyazonosság megállapítására alkalmas iratainak periratokhoz csatoltatása) **eredményét felhasználva**, tehát azt megállapítva, hogy az árverés során az árverési jegyzőkönyvhöz csatolt nyilatkozatban és hatósági bizonyítványban szereplő személyi adatok megegyeznek az árverező személyi igazolványában rögzített személyi adatokkal, azaz valójában a bíróságok **a Szegedi Törvényszék által az eljárási igazságosságot nélkülöző – a Kormányhivatal eljárása utólagos legitimálása érdekében történő - bizonyítási eljárás eredményeképpen utasították el társaságunk minden tekintetben megalapozott kérelmét.**

Fenti jogszabályhelyekkel és az eljárási igazságosság követelményével kapcsolatban kivonatolva utalunk a Kúria Büntető-Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai Joggyakorlat-Elemző Csoport Összefoglaló véleményében foglaltakra, mely „Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései” címmel 2017 októberében jelent meg, és az alábbiakat tartalmazza:

„A tárgyalási elv és az eljárási igazságosság követelménye megkívánja, hogy a fél rosszhiszemű vagy gondatlan magatartásának hátrányos következményeit a bíróság se méltányossági alapon, sem egyéb megfontolás alapján ne hárítsa el és ne orvosolja. Ez ugyanis a másik fél oldaláról nézve összeegyeztethetetlen az eljárási igazságosság követelményével.” {50. oldal 2. bekezdés vége}.

„Az anyagi jogi pervezetésnek alapvetően és általánosságban az a rendeltetése, hogy egyrészt a felek, másrészt a bíróság oldalán rendelkezésre álló, **a per eldöntéséhez szükséges információkat az eljárási igazságosság követelményeinek megfelelő összhangba hozza**, azokat az érdemi kérdésekre koncentrálja és az ügy elbírálását szervezetté teszi. Az anyagi jogi pervezetés intézményének bevezetésében kétségtelenül megjelenik a jogviták gyors és koncentrált lezárásához fűződő közérdek, melyet a jogalkotó a nagyobb bírói aktivitás előírásával **és a bírói szerepnek az eljárási igazságosság követelményeihez igazításával oldott meg. Ennek során változatlanul tiszteletben kell tartani a felek eljárási jogait, különösen a per tárgyával összefüggő rendelkezési jogukat és a perbeli esélyegyenlőségüket. A bíróság továbbra sem vállalhatja sem a per tárgyának meghatározását, sem a szükséges bizonyítékok felkutatását.**” {50. oldal utolsó bekezdés}.

Az Alkotmánybíróság a 39/1997. (VII. 1.) AB határozata indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási határozatok bírói ellenőrzésének alkotmányos szabályát csak a tisztességes eljáráshoz fűződő jogra tekintettel lehet értelmezni. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben úgy fogalmazott, hogy “az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, **az, hogy a tárgyalás igazságosan** (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: *fair, équitablement, in billiger Weise*) és nyilvánosan **folyjék – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni.**

Valamint utalunk a 3111/2021. (IV. 14.) AB határozat [47] pontjában foglaltakra:

„[47] **A tényleges és hatékony jogorvoslat egyrészt kötelezettségeket fogalmaz meg az állammal** (a jogalkotóval és a **jogalkalmazókkal**) **szemben, hogy a jogorvoslat tényleges és hatékony igénybevételét biztosítsák az alapjog alanyai számára.** „A jogorvoslatához való alapjog érvényesülése tevékeny közreműködést követel az állam részéről. Egyrészt a jogalkotónak **meg kell alkotnia azokat az eljárási szabályokat, melyek szerint ez az alapjog gyakorolható, másrészt pedig a jogalkalmazók kötelesek e szabályokat követve eljárni.** A fél

Továbbá a 21/2014. (VII. 15.) AB határozat az alábbiakat tartalmazza:

„[63] Az Alkotmánybíróság eddigi következetes álláspontja szerint a pártatlanság, az elfogulatlan és tisztességes eljárás alkotmányos követelmény. A tisztességes eljárás pedig olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni (legutóbb összefoglaló jelleggel idézi az Abh., Indokolás [24]).”

Nyilvánvaló, hogy a Szegedi Törvényszék eljárását nem lehet az eljárási igazságosság és a „fegyverek egyenlősége” alapelveinek megfelelőnek tekinteni, amennyiben a Törvényszék a Kormányhivatal árverésen tanúsított mulasztásával {a személyi adatok ellenőrzése az arra megfelelő okmányokkal} lefolytatott árverési eljárás utólagos legitimálása érdekében utólagosan, az árverést követő peres eljárásban rendel el bizonyítást az árverező természetes személy személyazonosságának személyi igazolvánnyal történő utólagos megállapítása céljából.

Összegzése a fenti bb) és bc) pontoknak:

Összességében megállapítható, hogy az eljáró bíróságok eljárásuk során a [REDACTED] Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát kettő, egymástól elkülönülő, egymástól teljesen független, de egyenként is helyt fogó cselekménnyel (mulasztással) is megvalósították.

Fenti bb) és bc) pontokban foglaltak külön-külön is megalapozzák társaságunknak az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét, azonban így összességében értékelve tendenciózus eljárást mutatnak. A jogellenes mulasztások (az irányadó hatályos jogszabályok figyelmen kívül hagyása) és a jogellenes, a Kp. felhívott rendelkezéseit, és a méltányos egyensúlyt és a „fegyverek egyenlősége” elvét sértő bizonyítás elrendelése minden egyes esetben kizárólagosan a [REDACTED] trányára történtek, amely tendenciózus folyamat összessége egyértelműen bizonyítja az alkotmányjogi panaszt benyújtó [REDACTED] ek az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A tényállás alapján megállapítható, hogy a bíróságok jogalkalmazása - a felperes-panaszos [REDACTED] [REDACTED] trányára - nem volt tekintettel a hatékony jogorvoslathoz való alapjog, továbbá a **hatékony bírósági jogvédelemre vonatkozó alapjog** érvényesíthetőségének szempontjára, továbbá sérült a „fegyverek egyenlőségének” elve, ezért a közigazgatási perben a bíróságok eljárása, illetve az eljárásban született, a Szegedi Törvényszék 101.K.701.183/2021/21. számú ítélete, továbbá ezen első fokú ítéletet hatályában fenntartó Kúria Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítélete sérti társaságunknak az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Igen, a [REDACTED] elen alkotmányjogi panaszindítvány betérjesztésével egyidejűleg az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján kezdeményezte a jelen alkotmányjogi panasszal támadott döntés végrehajtásának felfüggesztését a Szegedi Törvényszéknél, azonban ezen kérelmünk

elutasításáról végzést még nem kapott társaságunk. A döntés végrehajtása iránti kérelmünkkel kapcsolatos törvényszéki döntésről csak **a 101.K.701.183/2021/31. számú, a Tisztelt Alkotmánybíróság rendelkezésére álló azon átiratból szerezhetett tudomást társaságunk,** amellyel a Törvényszék az alkotmányjogi panaszunkat beterveztette a Tisztelt Alkotmánybírósághoz.

Megítélésem szerint azon tény, hogy – amennyiben az ügy lényeges kérdésének minősülne - a végrehajtás felfüggesztési kérelmünk elbírálása nem végzéssel történt, sértene társaságunknak az Alaptörvény XXVIII. cikke (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogát.

Ugyanis amennyiben a Törvényszék a döntés végrehajtásának felfüggesztését végzésben bírálja el, úgy a végzés ellen a Kp. 32. §-a alapján alkalmazandó Pp. 426.§ (1) bekezdése szerint fellebbezéssel élhetett volna társaságunk, **amely fellebbezést nyilvánvalóan nem tudja betervezteni a 101.K.701.183/2021/31. számú átirat ellen.**

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)
Ügyvédi meghatalmazás 10. sz. alatt mellékelve.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

A személyes adatok nyilvánosságra hozásához nem járulok hozzá. {Az erről készült nyilatkozat 8. szám alatt mellékelve}.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Társaságunk érintettségét bizonyítják az alábbi csatolt iratok:

- a BE/33/417-21/2021. számú árverési jegyzőkönyv {1. számú melléklet}
- igazolás {2.sz. melléklet},
- nyilatkozat {3.sz. melléklet}
- az 572.354-2/2021. számú hatósági bizonyítvány {4.sz. melléklet},
- az első fokon eljáró Szegedi Törvényszék 101.K.701.183/2021/8. számú végzése {5. sz. melléklet}
- a 101.K.701.183/2021/21. számú ítélete {6. sz. melléklet},
- a Kúria Kfv.IV.38.194/2021/8. számú ítélete {7. számú melléklet},
- Adatvédelmi nyilatkozat {8. számú melléklet}.
- A [REDACTED] 2022. augusztus 29. napján kelt végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem + P23-22-02 nyomtatvány {9. számú melléklet}.
- Ügyvédi meghatalmazás {10. számú melléklet}.

Kelt: 2022. október 17. napján

Tisztelettel:

[REDACTED]
képv.:

Dr. Becsei Zoltán ügyvéd